

Yes; it is according to *Elozor ben Gamloh* - אין אבא אלעזר בן גמלא היא -

Overview

The גמרא explains that according to אבא אלעזר בן גמלא the בעה"ב is permitted to be מפריש תר"מ, therefore the לוי need not be concerned for תר"מ, since presumably the בעה"ב was already מפריש תר"מ. Our תוספות clarifies this ruling.

תוספות asks:

ואם תאמר נהי שיש לו רשות לתרום -

And if you will say; granted that the בעה"ב is permitted to be תורם, but -

שמא לא חשש לתרום מעשר שעתיד ליתן ללוי והיאך נתיר מספק¹ -

Perhaps the בעה"ב was not concerned to be תורם the מעשר which he will eventually give to the לוי, so how can we permit it, based merely on a doubt?!

תוספות answers:

ויש לומר דכיון שהרשות בידו ושהה זמן גדול בביתו ומצוה עליה רמיא² -

And one can say that since he has permission to be מפריש, and it remained in his house for a long time, and the מצוה of הפרשה applies to him -

סתמא דמילתא דתקוניה תקניה:

The presumption in this case is that he made the מעשר fit by being מפריש תר"מ.

Summary

A חבר will not allow something which may cause an איסור to be in his possession for an extended period of time.

Thinking it over

1. Is it necessary that it was both in house for a long time and מצוה עליה רמיא in order to assume that the בעה"ב was מפריש, or does one condition alone (שהה זמן גדול) or מצוה עליה רמיא suffice?

2. What changed from תוספות question to תוספות answer?

¹ Why are we permitting the לוי to eat this מעשר without being מפריש תר"מ based on the possibility that the בעה"ב was מפריש since he is allowed to be מפריש, but we do not know that he was מפריש; it should be מספק!

² A חבר does not allow a דבר שאינו מתוקן (like מעשר from which תרומה was not separated and is טבל) to be by him.